

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 kwietnia 2018 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie w Wydziale VII Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Joanna Urlińska

Protokolant Klaudia Meresta

po rozpoznaniu w dniu 9 stycznia, 15 lutego 2018 r. 22 marca 2018r., 26 kwietnia 2018 r.

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej –

sprawy

M. K. (1) syna A. i M. z domu O. , ur. (...) w J.

oskarżonego o to, że

I. będąc Prezesem Zarządu tj osobą odpowiedzialną za sprawy gospodarcze i (...) spółki (...) sp .zoo z siedzibą w J. poprzez swoje działanie polegające na wydzierżawieniu lokalu oznaczonego jako H. (...): przy ul. (...) w O. następnie wstawieniu i uruchomieniu automatów do gier o nazwie (...) o nr (...), E. (...) F. o nr HE (...), E. H. F. o nr HE (...), E. H. F. o nr HE (...), E. H. F. o nr HE (...), B. H. o nr (...), E. H. F. o nr HE (...), H. S. o nr (...) i H. F. o nr (...) w dniu 30 marca 2016r. urządził w w.w lokalu na przedmiotowych automatach gry losowe bez wymaganego zezwolenia w miejscu do tego nie przeznaczonym, naruszając dyspozycję określoną w art. 6 ust.1 art. 14 ust. 1 oraz w art. 23 a ustawy z dnia 19 listopada 2009r. o grach hazardowych (Dz. U z 2015r. oz. 612ze zm.)

tj o przestępstwo skarbowe określone w art. 107§ 1 kks w zw z art. 9 §3 kks.,

II. będąc Prezesem Zarządu tj osobą odpowiedzialną za sprawy gospodarcze i (...) spółki (...) sp .zoo z siedzibą w J. w dniu 30 marca 2016r. lokalu oznaczonym jako (...) przy ul. (...) w O. prowadził reklamę gier na automatach wbrew przepisom art. 29 ustawy z dnia 19 listopada 2009r. o grach hazardowych (Dz. U z 2015r. oz. 612ze zm.) poprzez umieszczenie na w witrynie przedmiotowego lokalu monitora świetlnego z napisem (...) oraz informacjami o minimalnej stawce wysokości ostatniej wygranej ze wskazaniem daty oraz lokalu w którym padła wygrana w wyniku gry na automatach

tj o przestępstwo skarbowe określone w art. 110 a §1 kks w zw z art. 9 §3 kks.

I. Oskarżonego M. K. (1) uznaje za winnego dokonania zarzucanych mu czynów i za to skazuje go:

1. za czyn z punktu I z mocy z mocy art. 107§ 1 kks w zw z art. 9§3 kks. opierając wymiar kary o art. 107§1 kks na karę 70 (siedemdziesiąciu) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 100 (stu) złotych każda stawka,

2. za czyn z punktu II z mocy art. 110 a §1 kks w zw z art. 9 §3 kks. opierając wymiar kary o art. 110a §1 kks na karę 60 (sześćdziesiąciu) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 100 (stu) złotych każda stawka

II. Na podstawie art. 39 § 1 kks i art. 85§1 i 2 kk i art. 86§ 2 kk w miejsce wymierzonych z osobna za poszczególne przestępstwa w punkcie I wyroku kar jednostkowych grzywny orzeka karę łączną 80 (osiemdziesiąciu) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki kwotę 100 (stu) złotych każda stawka,

III. Na podstawie art. 30§5 kks i art. 29ust. 1 i 2 kks orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych w postaci automatów do gier wraz z przynależnościami : H. (...), E. H. (...) E. H. (...), E. H. (...), E. H. (...), E. H. (...), H. (...), H. (...), B. H. (...), płaskich kluczy – 9 sztuk, formularza reklamacji – 2 karty, kartki w kratkę z zapisami 2 karty, oświadczenia o wygranej – 3 karty, wydruk z Monitoringu 1 karta, Instrukcji 1 karty, zeszytu z zapiskami – 60 kart opisane w punktach 1-10, 16-21 spisu rzeczy z karty 366-367,

IV. Na podstawie art. 230§2 kpk zwraca neon świetlny telewizory Technika i piloty opisane w punktach 11-15 spisu rzeczy na karcie 367

V. Na podstawie art. 627 kpk zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe i opłatę w kwocie 1600 złotych .

Sygn. akt VII K 689/17

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

M. K. (1) w 2016r. był prezesem Zarządu (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w J., której przedmiotem działalności była działalność związana m.in. z zarządzaniem urządzeniami informatycznymi, pozostałe formy udzielania kredytów, działalność maklerska oraz wynajem i zarządzanie nieruchomościami własnymi lub wydzierżawionymi i in.

(dowód wyjaśnienia M. K. k. 407v-408, 298, odpis KRS k. 104-106, dokument 107-108).

W dniu 25 listopada 2015r. Leasingodawca - firma (...) sp. zoo z siedzibą w J. reprezentowana przez Prezesa Zarządu M. K. (1) zawarła z Leasingobiorcą - firmą (...) sp. Zoo z siedzibą we W. umowę Leasingu operacyjnego którego przedmiotem było 5 automatów do gier o nazwie H. F. o nr (...), E. (...) F. o nr HE (...), E. H. F. o nr HE (...), H. F. o nr (...) i H. S. o nr (...). Wskazano w umowie iż urządzenia spełniają warunki o których mowa w art. 2 ust. 3-5 ustawy z dnia 19 listopada 2009r. o grach hazardowych, które leasingobiorca miał eksploatować na polskim rynku. Umowę zawarto na okres od 25 listopada 2015r do 24 listopada 2017r., zaś własność przedmiotów miała przechodzić na leasingobiorcę po zakończeniu trwania okresu umowy pod warunkiem uregulowania wszelkich rat leasingowych i dokonania wykupu zgodnie z wartością końcową.

W dniu 3 grudnia 2015r. Leasingodawca - firma (...) sp. zoo z siedzibą w J. reprezentowana przez Prezesa Zarządu M. K. (1) zawarła z Leasingobiorcą - firmą (...) sp. Zoo z siedzibą we W. umowę Leasingu operacyjnego którego przedmiotem był automat B. H. (...), a w dniu 3 marca 2016r. odnośnie kolejnych trzech automatów E. H. F. o nr HE (...), E. H. F. o nr HE (...), E. H. F. o nr HE (...). Przedmiotowe umowy były tożsamej treści i zawierano je na okres dwóch lat od daty ich podpisania.

W dniu 9 listopada 2015r. E. Z. zawarł z firmą (...) sp. zoo z siedzibą w J. reprezentowaną przez Prezesa Zarządu M. K. (1) umowę najmu, której przedmiotem był lokal mieszczący się w O. przy ul. (...).

(dowód umowa najmu k. 103, umowy leasingu k. 57-65).

W dniu 30 marca 2016r. w lokalu oznaczonym jako H. (...): przy ul. (...) w O. funkcjonariusze Urzędu Celnego w O. przeprowadzili kontrolę w zakresie przestrzegania zasad prowadzenia działalności w przedmiocie gier hazardowych.

W wyniku przedmiotowych czynności stwierdzono w przedmiotowym pomieszczeniu neon świetlny z napisem „H. F. C. 24h” oraz automaty do gier o nazwie (...) o nr (...), E. (...) F. o nr HE (...), E. H. F. o nr HE (...), E. H. F. o nr HE (...), E. H. F. o nr HE (...), B. H. o nr (...), E. H. F. o nr HE (...), H. S. o nr (...) i H. F. o nr (...). Umieszczony w witrynie lokalu napis świetlny prezentował informacje o minimalnej stawce wysokości ostatniej wygranej ze wskazaniem daty oraz miejsca lokalu, w którym padła wygrana w wyniku gry na automatach i stanowił reklamę gier na automatach

wbrew przepisom art. 29 ustawy z dnia 19 listopada 2009r. o grach hazardowych (Dz. U z 2015r. oz. 612ze zm.). Zachęcał do wejścia do lokalu celem wzięcia udziału w grze o wygraną pieniężną.

Celem weryfikacji czy przedmiotowe urządzenia do gry umożliwiają prowadzenie gier na automatach w rozumieniu przepisów ustawy z 19 listopada 2009 roku o grach hazardowych, funkcjonariusze dokonali ich oględzin zewnętrznych, a następnie przeprowadzono eksperymenty procesowe w celu odtworzenia przebiegu gry.

Przeprowadzone czynności w ocenie kontrolujących, doprowadziły do potwierdzenia, iż wynik eksperymentów odtworzenia przebiegu gier na przedmiotowych automatach wyczerpywał przesłanki gier na automatach w rozumieniu art. 2 ust. 3 ustawy o grach hazardowych, albowiem przedmiotowe urządzenia służyły do prowadzenia gier o wygrane pieniężne, a udostępniane na nich gry zawierały element losowości. Uwzględniając, iż gry organizowane były w celach komercyjnych i istniała możliwość wypłaty z automatu wygranych pieniężnych, a odbywały się poza kasynem gry i bez udzielonej koncesji dokonano zatrzymania weryfikowanych urządzeń.

W toku postępowania przygotowawczego dopuszczono dowód z opinii biegłego sądowego – A. C.. Powołany biegły uznał, iż automat H. (...) i B. H. (...) są urządzeniami elektronicznymi, a przeprowadzenie na nich gier ma charakter komercyjny, gdyż gracz musi zasilić go pieniędzmi, aby móc rozpocząć grę, jej przeprowadzenie umożliwia uzyskanie wygranej rzeczowej w postaci punktów kredytowych umożliwiających przedłużenie gry lub rozpoczęcie nowej gry bez konieczności wpłaty stawki za udział w grze, a przebieg gry jest niezależny od woli i zręczności gracza, który nie ma żadnego wpływu na końcowy układ symboli lub kart w grach, czym spełniają warunki definicji gier na automatach określonej w art. 2 ust. 3 ustawy z dnia 19 listopada 2009r. o grach hazardowych.

(dowód : protokół przebiegu eksperymentu procesowego k. 10-13, protokół przeszukania k. 24-26, protokół oględzin k. 38-46, opinia k. 354-358, zeznania G. Ł. k. 74v-75, 409, zeznania D. H. k. 149v-150, 428v-429).

E. Z. – właściciel lokalu znajdującego się w O. przy ul. (...) wystawił w dniu 11 marca 2016 roku fakturę nr (...) za najem lokalu , (...) za energie elektryczna i (...) zaliczkę na poczet ogrzewania na rzecz spółki (...).

(dowód kopie faktur k. 242-244)

Wyjaśniając w postępowaniu przygotowawczym M. K. (1) nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i odmówił składania wyjaśnień (k. 299).

Wyjaśniając w postępowaniu sądowym oskarżony konsekwentnie nie przyznał się, do jego popełnienia. Wskazał, iż jest prezesem spółki od września 2015 roku, a spółka (...) nigdy nie urządziła gier na automatach. Podał, iż przedmiotem działalności było prowadzenie pubów na terenie RP oraz pośrednictwo nieruchomości. Zaznaczył, iż nigdy nie był w lokalu na ul. (...), choć wie o istnieniu tego lokalu. Przyznał, iż wie, że znajdowały się tam automaty, lecz nie wie kto się tym zajmował. Potwierdził, iż podpisywał umowy w tym zakresie i wiedział, że będą tam stały, lecz nic nie wiedział o napisie świetlnym. Podkreślił, iż ciężko mu powiedzieć kto o tym decydował, że ten napis się tam znalazł. Zaznaczył, iż jest wpisany w zarząd spółki, a jeśli była wynajęta powierzchnia lokalu komuś to nie miał wpływu na to. Twierdził, iż lokal był przedmiotem dalszego podnajmu dzierżawy, a drugą stroną tej umowy była firma (...). Dodał, iż spółka (...) nie wstawiała automatów do gier do lokalu i nie wie, kto je wstawił. Dodał, iż z tego co pamiętał w posiadaniu tych automatów była spółka z W.. Wyjaśnił, iż nie zrobił tej reklamy, nie zlecał wykonania jej żadnej firmie, bo nie miał wpływu na eksploatawanie tego lokalu, ani gdzie te urządzenia są wstawiane.(k. 407v-408).

Sąd zważył, co następuje:

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego w zakresie w jakim usiłował dowieść, iż urządzenia zatrzymane w kontrolowanym lokalu oddane w leasing mocą podpisanych przez wymienionego jako Prezesa Zarządu Spółki K. umów nie stanowią jego własności, nie ponosi on odpowiedzialności za ich działanie, a jego spółka nigdy nie urządziła gier na automatach, jak i nie zrobiła zatrzymanej reklamy. W tym zakresie twierdzenia wymienionego kwestionujące własność automatów, a co za tym idzie urządzenie na nich gier w najętym lokalu i kwestionujące odpowiedzialność

za wiszący w nim neon, stanowią jedynie polemikę zmierzającą do uchylenia się od odpowiedzialności karnej za zarzucane mu przestępstwa.

W tym zakresie Sąd uznał, iż zatrzymane w sprawie automaty posiadały element losowy. Za powyższym przemawiają zdaniem Sądu już protokoły z przeprowadzonych eksperymentów procesowych w dniu przeprowadzonej kontroli. Eksperyment ten został przeprowadzony w sposób prawidłowy, przez kompetentnego specjalistę. Przebieg tych czynności w sposób protokolarny utrwalono.

Sąd nie uznał jakoby nie zostały one przeprowadzone przez kompetentny podmiot dysponujący wiedzą specjalistyczną. Zdaniem Sądu czynność procesowa została przeprowadzona właściwie. Opisano w protokole nie tylko przebieg wynik eksperymentu, a również przyczyny dla jakich ich wynik uznano za wskazujący na uznanie gry na przedmiotowych automatach jako posiadające charakter losowy.

Dodatkowo Sąd Rejonowy stanął na stanowisku, iż organy celne przeprowadzające postępowanie dowodowe są uprawnione do dokonywania ustaleń czy kontrolowana gra wyczerpuje znamiona losowości przekładające się na możliwość uznania ją za grę na automatach w rozumieniu art. 2 ust. 3 i 5 ustawy o grach hazardowych.

Za powyższym wnioskiem przemawia również pisemna opinia biegłego sądowego – A. C.. Wynika z nich bezspornie, iż automaty H. (...) i B. H. (...) są urządzeniami elektronicznymi, a przeprowadzenie na nich gier ma charakter komercyjny, gdyż gracz musi zasilić go pieniędzmi, aby móc rozpocząć grę, jej przeprowadzenie umożliwia uzyskanie wygranej rzeczowej w postaci punktów kredytowych umożliwiających przedłużenie gry lub rozpoczęcie nowej gry bez konieczności wpłaty stawki za udział w grze, a przebieg gry jest niezależny od woli i zręczności gracza, który nie ma żadnego wpływu na końcowy układ symboli lub kart w grach. Dokonując tych ustaleń biegły uznał, iż gry prowadzone na badanych automatach zawierają się w definicji gier na automatach określonej w art. 2 ust. 3 ustawy z dnia 19 listopada 2009r. o grach hazardowych.

Sąd w pełni podzielił przedmiotowe opinie. Są one pełne, odpowiadają w sposób kategoryczny na postawione pytania, uzasadniając w sposób kompetentny i logiczny wnioski z nich płynące. Natomiast ich wnioski nie zostały podważone innymi zebranymi w sprawie dowodami, a dodatkowo korespondują z wynikami przeprowadzonych eksperymentów procesowych.

Z uwagi na powyższe Sąd w pełni podzielił zeznania G. Ł.. Wymieniony jako podmiot uprawniony przeprowadzał eksperymenty procesowe, w oparciu o które dokonano zatrzymania urządzeń uznanych za dowód rzeczowy w przedmiotowej sprawie. Relacje wymienionego są nie tylko szczerze, pełne konsekwentne i wyjątkowo szczegółowe. Korespondują one z protokołami eksperymentów procesowych, oraz opinią biegłego. Dodatkowo relacje świadka dostarczyły informacji odnośnie neonu objętego zarzutem z punktu II. Wynika z nich, iż urządzenie to emitowało światło, budziło ewidentne skojarzenie z grami na automatach, a dodatkowo swoją szatą rzuciło się w oczy i było widoczne z zewnątrz lokalu, czym zachęcało potencjalnych klientów do wejścia do lokalu w celu wzięcia udziału w grze.

Wobec powyższych ustaleń Sąd uznał, iż ujawnione w kontrolowany lokalu automaty do gry były urządzeniem elektronicznym do prowadzenia gier o charakterze losowym i komercyjnym, w których można uzyskać wygrane pieniężne, uzyskać wygrane rzeczowe pozwalające na rozpoczęcie nowych gier przez wykorzystanie wygranych punktów uzyskanych w poprzedniej grze. Ustalono bezspornie, iż przebieg gier był całkowicie niezależny od woli i zręczności grającego, co powoduje iż ma ona niewątpliwie charakter losowy, gdyż uzyskiwane wyniki gry były nieprzewidywalne i niezależne od woli grającego. Warunkiem rozpoczęcia rozgrywania gier na automacie było jego zakredytowanie przez grającego, co odbywa się poprzez wprowadzenie monet do akceptora monet lub banknotów do akceptora banknotów.

Za wiarygodne uznano także zeznania B. N.. Wymieniony był obecny w lokalu w czasie kontroli i potwierdził możliwość grania na urządzeniu, a nawet spostrzeżenie przez niego neonu budzącego skojarzenia z grami wyświetlającego napis

„hot fun”. W tożsamy sposób oceniono zeznania A. P. innego klienta lokalu. Obaj mężczyźni zgodnie przyznali, iż jeżeli w maszynie brakuje środków na wypłatę nagrody, wówczas obsługa lokalu wypłaca ją w gotówce.

Oдноśnie zeznań świadka E. Z., to Sąd uznał je za wiarygodne co do faktu wynajmu lokalu w którym znajdowały się zatrzymane urządzenia formie K.. Relacje te są jasne i szczerze i korespondują z kopią umowy najmu. Wymieniony nie dysponował wiedzą oдноśnie charakteru automatów, jakie w nim się znajdowały.

Szczególnie istotne w ocenie Sądu były zeznania świadków J. P., i M. R.. Wymienieni pracowali w przedmiotowym lokalu i potwierdzili używanie automatów, wpuszczanie potencjalnych klientów poprzez otwieranie drzwi. a co więcej wypłacanie im znacznych nagród pieniężnych w gotówce, gdy kwoty nie mogły zostać wypłacane przez urządzenie. Potwierdzili oni również wypisywanie karteczek potwierdzających prawo do otrzymania nagrody, jeżeli odpowiednia ilość środków nie była dostępna w danej chwili. Relacje te są szczerze i pełne. Korespondują ze sobą i z relacjami S. P. i D. H., wobec czego nie znaleziono podstaw do ich podważenia. Wymienieni sami wypłacali te środki, dodatkowo nie ustalono w sprawie okoliczności dla jakich bezpodstawnie mieliby podawać takie fakty, gdyby w nich nie uczestniczyli.

Nie podzielono natomiast zeznań świadka G. S.. Wymieniony zaprzeczył aby miał je wypłacać, choć przyznał, iż zgłaszali się do niego ludzie z prośbą o wypłatę nagród. Powyższe o w ocenie Sądu wynikało z obawy relacjonowania prawdziwego zakresu swych obowiązków. Potwierdzono jedynie ten zakres jego relacji w jakich potwierdził własną pracę, jak i znajdowanie się tam automatów oraz neonu nawiązującego do hazardowych gier.

Za wiarygodne uznano także zeznania S. P. i D. H., którzy potwierdzili własną grę na automatach, możliwość wygrania znacznych kwot w gotówce, wypłacanych wówczas przez obsługę lokalu. Dodatkowo z pierwszych relacji D. H. wynika, iż do wejścia do lokalu zachęciła go wyświetlana na monitorze umieszczonym w witrynie lokalu informująca, o możliwości uzyskania wygranej pieniężnej.

Sąd generalnie za wiarygodne uznał zeznania świadka A. N., uznając, iż nie wniosły one do sprawy istotnych informacji. Wymieniona prowadziła obsługę księgową i kadrową w spółce (...) sp. zoo i wydała dokumentację dotyczącą przedmiotowej sprawy.

Oдноśnie relacji świadka I. D. Sąd z wyjątkową ostrożnością podchodził do zeznań wymienionego. Twierdził on, iż jego spółka wstawiała automaty i podawał, iż oskarżony według jego wiedzy nie miał związków z przedmiotowym lokalem. Jego relacje nie zostały potwierdzone żadnymi dokumentami, zaś częściowa ich niepewność co do podmiotu, który wstawiał urządzenia, jak brak dokumentów je potwierdzających oraz fragmentaryczne udzielanie odpowiedzi na zadawanie pytania z uwagi na przysługujące prawo do odmowy – uniemożliwia ustalanie w oparciu o niniejsze zeznania stanu faktycznego sprawy.

W ocenie Sądu brak również podstaw do kwestionowania zgromadzonych w sprawie dokumentów, które zostały sporządzone przez uprawnione osoby, ich autentyczność i wiarygodność nie budziły wątpliwości, koresponduwały one z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym, nie będąc kwestionowane w toku prowadzonego postępowania.

W świetle powyższych dowodów w ocenie Sądu zgromadzony w sprawie materiał dowodowy dostarczył wystarczających podstaw do podważenia wiarygodności wyjaśnień oskarżonego.

Z wyjaśnień wymienionego wynikało bowiem, iż wiedział, że znajdowały się tam automaty, lecz nie wiedział kto się tym zajmował. Potwierdził, iż podpisywał umowy w tym zakresie i wiedział, że będą tam stały, lecz nic nie wiedział o napisie świetlnym. Podkreślił, iż ciężko mu powiedzieć kto o tym decydował, że ten napis się tam znalazł. Zaznaczył, iż jest wpisany w zarząd spółki, a jeśli była wynajęta powierzchnia lokalu komuś, to nie miał wpływu na to. Twierdził, iż lokal był przedmiotem dalszego podnajmu dzierżawy, a drugą stroną tej umowy była firma (...). Dodał, iż spółka (...) nie wstawiała automatów do gier do lokalu i nie wie, kto je wstawił.

Sąd jednakże wobec jednoznacznej treści umów leasingu potwierdzającej, iż właścicielem automatów była firma (...), która zapewniała w §1 iż spełniają one warunki, o których mowa w art. 2 ust. 3 -5 ustawy z 19 listopada 2009r. o grach hazardowych, a następnie pismem podpisanym przez oskarżonego, w jakim domagał się ich zwrotu jako ich właścicielowi po wygaśnięciu umów leasingu, w połączeniu z umową najmu lokalu od jego właściciela i braku jakiegokolwiek umowy jej dalszego podnajmu - nie dał wiary tym wyjaśnieniom, uznając je jedynie za linię obrony zmierzająca do uchylecia się od odpowiedzialności karnej. Oskarżony reprezentując właściciela automatów zapewniał leasingodawcę, iż spełniają one wymogi do ich eksploatacji zgodnie z ustawą o grach hazardowych, nie może uwolnić się od odpowiedzialności prawnej w tym zakresie tylko z uwagi na treść tych umów, a dodatkowo wobec zapisania iż te automaty miały być eksploatowane rynku polskim. Niewątpliwie przedmiotowe umowy leasingu zostały rozwiązane i własność automatów nie przeszła na firmę (...) sp. zoo. Oskarżony nadto twierdził, iż lokal został oddany w dzierżawę lub najem, jednakże nie dostarczył żadnych umów w tym zakresie. Natomiast z dokumentacji dostarczonej przez księgową firmy wynika iż w okresach luty – marzec 2016r, to spółka której prezesem zarządu był oskarżony regulowała należności za najem, ogrzewania, czy monitoring. Dostarczone kopie umów zlecenia nadzoru nad lokalem nie zwalniały oskarżonego od odpowiedzialności za znajdujące się tam przedmioty i sposób ich eksploatacji.

W tym miejscu podkreślić należy, że przestępstwo z art. 107 § 1 kks może być popełnione wyłącznie umyślnie w obu postaciach zamiaru – bezpośrednim i ewentualnym (zob.m.in. G. Bogdan i in. Kodeks karny skarbowy z komentarzem, Bold s.c. Gdańsk 2000 str. 347, G. Łabuda Komentarz do art. 107 kks, teza 25 WKP 2012). W kontekście powyższego, do przypisania oskarżonemu popełnienia zarzucanego mu w punkcie I przestępstwa konieczne jest jednoznaczne wykazanie świadomości, że opisane w tym zarzucie działanie ma charakter bezprawny oraz bezprawności działania wynikającej z norm prawnych przepisów ustawy o grach hazardowych.

Wymieniony pełnił funkcję prezesa zarządu spółki K. ” Sp. z o.o. z siedzibą w J., z racji czego prowadząc taka działalność zobligowany był posiadać szerszą wiedzę co do stanu prawnego dotyczącego automatów do gier. Oddając je w leasing zobligowany był do wyjaśnienia czy charakter urządzeń jakie objęte były podpisywanymi przez niego umowami pozwala na ich eksploatację zgodnie z przepisami ustawy o grach hazardowych . Zatem musiał zdawać sobie sprawę z charakteru prowadzonej działalności w zakresie urządzania gier na automatach i jej sprzeczności z obowiązującym prawem. Dodatkowo podważeniem wyjaśnień oskarżonego co do braku jego świadomości o użytkowaniu w lokalach automatów jest wydruk strony internetowej kronosonline.pl z której wynika, iż firma na terenie Polski prowadzi salony rozrywkowe H. (...). Niewątpliwie zapisy te nie zostały zamieszczone na stronie internetowej spółki bez wiedzy i zgody oskarżonego, jako jej prezesa Zarządu.

W sprawie nie ustalono, aby M. K. (1) podejmował realne starania o nadaniu prowadzonej działalności zgodności z prawem, nie występował od urzędu celnego o uzyskanie wykładni, chcąc mieć pewność że prowadzona przez niego działalność jest zgodna z prawem czy o udzielenie koncesji na prowadzenie kasyna gry.

Czyn z punktu I objętego przedmiotowym postępowaniem zaistniał przed dokonaniem zmiany ustawy o grach hazardowych, która weszła w życie 1 kwietnia 2017r. Tym niemniej nawet w dacie przeprowadzenia eksperymentów procesowych art. 2 ustawy i grach hazardowych stanowił, iż grami na automatach są gry na urządzeniach mechanicznych, elektromechanicznych lub elektronicznych w tym komputerowych o wygrane pieniężne lub rzeczowe w których gra zawiera elementy losowości.

Dodatkowo został on popełniony po dniu 03.09.2015r., kiedy w życie weszła ustawa z dnia 12.06.2015 r. o zmianie ustawy o grach hazardowych, zmieniająca brzmienie zarówno art. 6 ust. 1 jak i art. 14 ust. 1 ustawy z 19 listopada 2009r. o grach hazardowych. Dokonana zmiana przepisów była bowiem okazją do zmiany stanowiska przez stosowne władze Rzeczypospolitej Polskiej i notyfikowania dokonywanej zmiany Komisji Europejskiej (vide numer notyfikacji (...)). Natomiast przepis art. 4 ustawy z dnia 12 czerwca 2015 r. (Dz.l.J. z 2015r. poz. 1201): stanowił, iż „podmioty prowadzące działalność w zakresie, o którym mowa w art. 6 ust. 1-3 lub w art. 7 ust. 2, w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy mają obowiązek dostosowania się do wymogów określonych w ustawie zmienionej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, do dnia 1 lipca 2016r.”

Sąd po analizie materiału dowodowego zebranego w sprawie uznał, iż w przedmiotowej sprawie ustalone okoliczności pozwalają na uznanie, iż M. K. (1) działając co najmniej z zamiarem ewentualnym, a zatem przewidując możliwość jego popełnienia co najmniej godził się na jego popełnienie w zakresie czynu z punktu I. Jako osoba prowadząca działalność gospodarczą zobligowany był do podwyższonych standardów staranności, nie zaś jedynie do zaznaczenia w umowie leasingu, iż automaty spełniają wymogi ustawy o grach hazardowych. Wymieniony dodatkowo w całym postępowaniu nie powołał się na jakiegokolwiek orzeczenia czy opinie prawne, które pozwalałyby mu na taki charakter dalszej działalności zwłaszcza po wejściu w życie ustawy z dnia 12.06.2015 r. o zmianie ustawy o grach hazardowych, zmieniająca brzmienie zarówno art. 6 ust. 1 jak i art. 14 ust. 1 ustawy z 19 listopada 2009r. o grach hazardowych. W relacjach M. K. (1) nie doszukano się również tezy pozwalającej na uznanie, iż działał w przekonaniu, iż do dnia 1 lipca 2016r. prowadzenie przez niego w tym zakresie działalności jest zgodne z obowiązującymi przepisami.

Mając powyższe fakty na uwadze Sąd uznał, iż oskarżony przewidywał, że zawierając umowę leasingu automatów eksploatowanych w lokalu najętym przez swoją firmę, urządzał gry na automatach, które mogą nie spełniać wymogów zakreślonych przepisami ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych i godził się na to. Zwłaszcza, iż jak się przyjmuje, urządzenie gry jest pojęciem szerszym od jej „prowadzenia”, albowiem osoba, która grę lub zakład „urządza”, najczęściej układa system gry, określa system wysokość wygranych, wynajmuje i przystosowuje lokal, zatrudnia i szkoli pracowników, organizuje grę, rozlicza przedsięwzięcie itp. – gdy osoba, która grę lub zakład wzajemny „prowadzi”, ogranicza się najczęściej do wykonywania bezpośrednich czynności przy tych grach (W. Kotowski, B. Kurzępa, Kodeks..., s. 450).

W zakresie czynu z punktu II Sąd spostrzegł, iż oskarżony nie wykazał żadnej jakiegokolwiek umowy wskazującej, iż inny podmiot niezależny od najmującej lokal spółki (...) umieścił na witrynie sklepu napis świetlny, który prezentował informacje o minimalnej stawce wysokości ostatniej wygranej ze wskazaniem daty oraz lokalu w którym padła wygrana w wyniku gry na automatach, który stanowił reklamę gier na automatach wbrew przepisom art. 29 ustawy z dnia 19 listopada 2009r. o grach hazardowych (Dz. U z 2015r. oz. 612ze zm.). Z uwagi na powyższe wymieniony ponosił odpowiedzialność za emitowaną reklamę.

Mając powyższe okoliczności na uwadze w ocenie Sądu materiał dowodowy zebrany w sprawie wykazał winę M. K. (1) co do popełnienia obu zarzucanych mu czynów tj tego, że:

I. będąc Prezesem Zarządu tj osobą odpowiedzialną za sprawy gospodarcze i (...) spółki (...) sp .zoo z siedzibą w J. poprzez swoje działanie polegające na wydzierżawieniu lokalu oznaczonego jako H. (...): przy ul. (...) w O. następnie wstawieniu i uruchomieniu automatów do gier o nazwie (...) o nr (...), E. (...) F. o nr HE (...), E. H. F. o nr HE (...), E. H. F. o nr HE (...), E. H. F. o nr HE (...), B. H. o nr (...), E. H. F. o nr HE (...), H. S. o nr (...) i H. F. o nr (...) w dniu 30 marca 2016r. urządzał w w.w lokalu na przedmiotowych automatach gry losowe bez wymaganego zezwolenia w miejscu do tego nie przeznaczonym, naruszając dyspozycję określoną w art. 6 ust.1 art. 14 ust. 1 oraz w art. 23 a ustawy z dnia 19 listopada 2009r. o grach hazardowych (Dz. U z 2015r. oz. 612ze zm.)

tj o przestępstwa skarbowego określonego w art. 107§ 1 kks w zw z art. 9 §3 kks.,

II. będąc Prezesem Zarządu tj osobą odpowiedzialną za sprawy gospodarcze i (...) spółki (...) sp .zoo z siedzibą w J. w dniu 30 marca 2016r. lokalu oznaczonym jako (...) przy ul. (...) w O. prowadził reklamę gier na automatach wbrew przepisom art. 29 ustawy z dnia 19 listopada 2009r. o grach hazardowych (Dz. U z 2015r. oz. 612ze zm.) poprzez umieszczenie na w witrynie przedmiotowego lokalu monitora świetlnego z napisem (...) oraz informacjami o minimalnej stawce wysokości ostatniej wygranej ze wskazaniem daty oraz lokalu w którym padła wygrana w wyniku gry na automatach

tj o przestępstwa skarbowego określone w art. 110 a §1 kks w zw z art. 9 §3 kks.

W ocenie Sąd zebrany w zakresie czynu zarzucanego mu w punkcie I czynu pozwalał na przyjęcie, w świetle ustaleń prowadzonego postępowania, iż gry na zabezpieczonych automatach są grami w rozumieniu ustawy o grach

hazardowych, z uwagi na posiadanych charakter losowy. Ustalono tak w świetle eksperymentów procesowych jak i opinii powołanego biegłego, zgodnie z którymi zatrzymane w sprawie urządzenia cechował losowy charakter, albowiem jej wynik jest nieprzewidywalny dla grającego, gdyż nie zależy od jego umiejętności fizycznych i psychicznych jak zręczność, wola czy wiedza. W zakresie czynu z punktu II zebrane w sprawie dowody pozwoliły na ustalenie, iż napis świetlny, który prezentował informacje o minimalnej stawce wysokości ostatniej wygranej ze wskazaniem daty oraz lokalu w którym padła wygrana w wyniku gry na automatach stanowił reklamę gier na automatach wbrew przepisom art. 29 ustawy z dnia 19 listopada 2009r. o grach hazardowych (Dz. U z 2015r. oz. 612ze zm.)

Mając powyższe okoliczności na uwadze Sąd oskarżonego M. K. (1) uznał za winnego dokonania zarzuczanych mu czynów i za to skazał go:

1. za czyn z punktu I z mocy z mocy art. 107§ 1 kks w zw z art. 9§3 kks. opierając wymiar kary o art. 107§1 kks na karę 70 (siedemdziesięciu) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 100 (stu) złotych każda stawka,

2. za czyn z punktu II z mocy art. 110 a §1 kks w zw z art. 9 §3 kks. opierając wymiar kary o art. 110a §1 kks na karę 60 (sześćdziesięciu) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 100 (stu) złotych każda stawka .

Na podstawie art. 39 § 1 kks i art. 85§1 i 2 kk i art. 86§ 2 kk w miejsce wymierzonych z osobna za poszczególne przestępstwa w punkcie I wyroku kar jednostkowych grzywny orzeczono karę łączną 80 (osiemdziesięciu) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki kwotę 100 (stu) złotych każda stawka.

Wymierzając oskarżonemu karę Sąd baczył, by była ona adekwatna do stopnia jego zawinienia i społecznej szkodliwości popełnionych czynów.

W ocenie Sądu wymierzone kary ,a następnie kara łączna jest adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości popełnionych przez oskarżonego czynów , jak również jego zawinienia. Uwzględnia ona jego sytuację majątkową i możliwości zarobkowe nie będąc nadmierną dolegliwością. Ponadto zrealizuje ona swe cele zapobiegawcze i wychowawcze, jak i potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Jako okoliczność łagodzącą uznano w przedmiotowej sprawie dotychczasową niekaralność oskarżonego.

Na podstawie art. 30§5 kks i art. 29ust. 1 i 2 kks orzeczono przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych w postaci automatów do gier wraz z przynależnościami : H. (...), E. H. (...) E. H. (...), E. H. (...), E. H. (...), E. H. (...), H. (...), H. (...), B. H. (...), płaskich kluczy – 9 sztuk, formularza reklamacji – 2 karty, kartki w kratkę z zapisami 2 karty, oświadczenia o wygranej – 3 karty, wydruk z Monitoringu 1 karta, Instrukcji 1 karty, zeszytu z zapiskami – 60 kart opisane w punktach 1-10, 16-21 spisu rzeczy z karty 366-367. Częściowo orzeczeniem Sądu przedmiotowe dowody w toku postępowania przygotowawczego miały zostać niezwłocznie zwrócone firmie (...) sp. zoo. Jednakże wobec ustalenia Sądu, iż rzeczy te znajdują się w dalszym ciągu w depozycie urzędu celnego oraz wobec jednoznacznej treści cytowanych powyżej przepisów należało orzec ich przepadek.

Na podstawie art. 230§2 kpk orzeczono o zwrocie neonu świetlnego , telewizora Technika i pilotów opisanych w punktach 11-15 spisu rzeczy na karcie 367 jako zbędnych w toku dalszego postępowania, albowiem regulacja art. 30 kks nie pozwala na orzeczenie przepadku w razie skazania za czyn z art. 110 a §1 kks, a odniesienie do przepisów kodeksu karnego wskazane art. 20§2 kks nie pozwala na stosowanie regulacji art. 44 kk.

W ocenie Sądu kary jednostkowe i kara łączna wymierzona oskarżonemu jest adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości popełnionych przez niego czynów , jak również jego zawinienia. Uwzględnia ona jego sytuację majątkową i możliwości zarobkowe nie będąc dla niego nadmierną dolegliwością. Ponadto zrealizuje ona swe cele zapobiegawcze i wychowawcze, jak i potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Na podstawie art. 627 kpk zasądono od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe i opłatę w kwocie 1600 złotych